

РЕШЕНИЕ

№ 2258

гр. София, 05.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Ютеров, като разглежда дело номер **587** по описа за **2013** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

С решение от 19.12.2012г. по н.а.х.д. № 13014/2012г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 104 състав, е отменено наказателно постановление (НП) № Р-10-265/04.06.2012г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление "Застрахователен надзор", с което на ЗАД [фирма] са наложени две имуществени санкции в размер на 1000 лв. на основание чл.319, ал.1, т.2 от Кодекса за застраховането (КЗ).

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от КФН, с която се иска неговата отмяна като неправилно поради нарушение на закона (касационно основание по чл.348, ал.1 т.1 от НПК) и при съществено нарушение на процесуалните правила (чл.348, ал.1, т.2 от НПК). Изложени са подробни съображения за: 1) неоснователност на мотивите на съда, че от събраните доказателства не се установявало нарушението; 2) немотивиране на становището, че не са описани факти от съществено значение за съставомерността на нарушението и 3) неоснователност на съображението на съда, че анализът в НП не е подкрепен от експертиза със съответните изчисления. Искане се отмяна на решението и потвърждаване на НП, алтернативно по преценка на съда, връщане делото за ново разглеждане.

Ответникът по касационната жалба не изразява становище по жалбата.

Прокурорът изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата и оставянето ѝ без уважение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна имаща право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество – касационната жалба е основателна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление. Решението на СРС е неправилно, поради наличие на наведения касационен довод по чл. 348, ал. 1, т. 2, във вр. с ал. 3, т. 2 НПК, вр. с чл. 63 от ЗАНН - допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

От фактическа страна районният съд е приел за установено следното: От показанията на св. С. се установява, че след извършване на проверка на полици по застраховка „Гражданска отговорност”, сключени от дружеството са установени отстъпки, по-големи от регламентираните в тарифата, представена в КФН, от което следвал извода, че рисковата премия е по-ниска от минимално рискованата премия, определена от зам.председателя на КФН. Въз основа на съставения АУАН е издадено НП. Правните изводи на съда са, че не е установено описаното в НП нарушение, тъй като наказващият орган не ангажирал доказателства, които по несъмнен начин да установят нарушението. Анализирани са показания на св. С., че не конкретизирали полиците, договорите и лицата, за които са направени отстъпките. Не било посочено каква е максимално допустимата отстъпка и с колко е превишен размера по конкретния договор. Направеният анализ в НП не е подкрепен според СРС от експертиза със съответните изчисления, за да се установи математически разликата между допустимата отстъпка и реализираната в полиците, които факти били от съществено значение за съставомерността на нарушението и без тях то не се установява по несъмнен начин според въззивния съд. Това е мотивирало СРС да отмени постановлението.

При касационната проверка и разглеждането на доводите в касационната жалба, сред които и за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което съставлява касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК вр. с чл. 63 от ЗАНН, съдът намери, че е налице това касационно основание. Допуснати са от съда при постановяване на решението му съществени нарушения на процесуалните правила, изразяващи се в следното:

1) В АУАН, след това и в НП, са описани конкретно полиците, договорите, лицата и съответните МПС, във връзка със застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите, във връзка с отстъпките, за които са наложени санкциите и заверени копия на самите полици са приложени в административно-наказателната преписка. Свидетелят С. е дал показания при разпита, че след извършени проверки на полици по застраховка „Гражданска отговорност”, сключени от ЗАД [фирма] е установено, че дружеството е сключило полиците с отстъпки по-големи от регламентираните в тарифата, представена в КФН и от това според него следва нарушението – рисковата премия е по-ниска от определената от КФН минимална рискова премия. Останалите свидетели са потвърдили, че са свидетели по съставяне на акта. По този начин те са

потвърдили пред съда фактическите констатации на съставения акт. Това, че актосъставителят не е посочил в съдебното заседание конкретните като номера, дати, имена полици, договори, и лица, не означава, че с неговите свидетелски показания не се установяват констатираните в акта факти относно полиците и сключилите ги лица, още повече и че са представени копия от тях по преписката. Не може да се очаква, че актосъставителят ще помни конкретни цифри, факти и имена за всяко нарушение, което констатира и при положение, че е изминало време от установяването.

При преценката на доказателствата въззивният съд неправилно е приел, че същите не носят конкретна информация за извършване на нарушението, тъй като от съвкупната им преценка – писмени и гласни, може да се направят изводи за конкретните факти и обстоятелства, необходими за преценката дали е извършено нарушението. Като не е обсъдил доказателствата съобразно тяхното действително съдържание първоинстанционният съд е постановил решението си при съществено нарушение на процесуалните правила.

2) Неправилно първоинстанционният съд е счел, че в наказателното постановление не са посочени факти от съществено значение за съставомерността на нарушението. Видно от съдържанието на НП № Р-10-265/04.06.2012г. за всяка от двете полици наказващият орган е посочил конкретно с процентно и цифрово изражение и начин на изчисление както приложимата дължима съгласно посочената тарифа на КФН отстъпка, така и приложената договорена от наказаното лице отстъпка при определяне на премията. Наказващият орган е посочил в цифрово изражение с колко премията, на които са сключени двете застраховки са по-ниски от предвидените в действащата към момента на сключване на полицата тарифа. В този смисъл мотивът на СРС, че анализът в НП не е подкрепен от експертиза със съответните изчисления, за да се установи математически разликата между допустимата отстъпка и реализираната в полиците и това е порок на постановлението от формална страна е неоснователен. Дали посочените изчисления са правилни е въпрос на доказване в производството по обжалване, а не на изискване към реквизитите на НП, и ако съдът счита, че са необходими специални знания за проверка на изчисленията, следва в изпълнение на задължението си за разкриване на обективната истина по чл.13,ал.1 и 2 от НПК във вр. с чл.84 от ЗАНН да назначи експертиза по делото, която да изясни този въпрос.

По горните съображения касационната инстанция намира, че въззивният съд е допуснал съществени нарушения на съдопроизводствените правила при преценка на доказателствата и решението му следва да бъде отменено.

Съгласно чл. 222, ал.2, т.1 от АПК, приложим в настоящото производството на основание чл. 63, ал.1 от ЗАНН при касационната проверка, когато установи съществено нарушение на съдопроизводствените правила, съдът връща делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд. Предвид наличие в случая на тази хипотеза обжалваното решение следва да бъде отменено и върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС. При новото разглеждане въззивният съд следва да обсъди доказателствата съобразно действителното им съдържание, поотделно и в тяхната съвкупност, като посочи кои от тях кредитира и защо, и кои не и защо, както и в изпълнение на служебното начало да прецени събиране и на други доказателства, необходими за изясняване на обективната истина. Въз основа на анализа на доказателствата, съобразно действителното им съдържание, да направи фактическите си констатации и да изложи изрични мотиви по същество относно това извършено ли

е нарушението или не.

Воден от горното и на основание чл.221, ал.2, предл.2-ро, чл.222, ал. 2, т.1 от АПК, вр.с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София–град, Четвърти касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 19.12.2012г., постановено по НАХД № 13014 по описа за 2012 г. на Софийски районен съд, 104-ти състав.

ВРЪЩА делото на Софийски районен съд за ново разглеждане от друг съдебен състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: